

[Arbejdsministeren.]

der ved begyndelsen af næste folketingssamling kan gives meddelelse om det endelige resultat.

Regeringen finder imidlertid, at forhandlingerne her i tinget om det foreliggende forslag til folketingsbeslutning og forslaget behandling i folketingsudvalg kan være nyttige som led i de videregående overvejelser.

Simonsen: Egentlig er det jo interessant at konstatere, med hvilken iver socialdemokratiet efterhånden bevæger sig ind på lovgivningsmagtens indblanding i hovedorganisationernes forhandlingsforhold. Vi har set det i partiets stilling til spørgsmålet om forlænget ferie, altså om arbejdstidens længde, vi har set det i forhold til det resultat, parterne nåede frem til omkring revisionen af loven om arbejdsløshedsforsikring, og nu endelig i forslaget til folketingsbeslutning om forberedelse af en revision af lov om mægling i arbejdsstridigheder — og så hører vi under det foregående punkt på dagsordenen, at vi også i fremtiden kan vente fornyede initiativer.

Som arbejdsministeren netop har nævnt, foreligger der ikke på nuværende tidspunkt officielle henvendelser fra nogen af hovedorganisationerne om, at man ønsker denne lov ændret, og da det jo i den grad er en lovgivning, som spiller en væsentlig rolle i samarbejdsforholdet mellem de to hovedorganisationer, og som parterne også tidligere har stået sammen om, må det under alle omstændigheder være naturligt fra én eller begge parter på arbejdsmarkedet at modtage rimeligt begrundede ønsker om ændringer af forligsmandsloven.

Jeg skal ikke gå ind i en detaljeret behandling af de hovedpunkter, som forslagsstillerne ønsker medtaget i et kommissorium for et eventuelt udvalg, men indskrænke mig til nogle generelle betragtninger.

Vi er enige med arbejdsministeren i, at et eventuelt udvalg, hvis et sådant skulle nedsettes, ikke kan indskrænke sig til specielt at behandle de emner, som forslagsstillerne nævner. Vi mener, at der ved denne lejlighed kan være grund til at foretage en generel vurdering af de bestemmelser, der er

med til at regulere forholdene på arbejdsmarkedet.

Flere af de hovedpunkter, socialdemokratiet peger på, er vel områder, som på en eller anden måde hører hjemme inden for de normale forhandlinger; dér tænker jeg bl. a. på pkt. 4, nemlig spørgsmålet om, hvornår nye overenskomster får gyldighed; det var jo en situation, som vi f. eks. oplevede i forbindelse med landbrugskonflikten i foråret 1969, men som fandt sin løsning.

Jeg synes, der er grund til i forbindelse med denne sag at spørge socialdemokratiet: er tanken med det forslag, der her er fremsat, en styrkelse af forligsinstitutionen, eller er der tale om en svækkelse af forligsinstitutionen?

Når man tager i betragtning, hvordan det netop i disse måneder ligger med hensyn til enighed mellem de to hovedorganisationer, kan man med beklagelse nære en vis skepsis over for, om man i et udvalg som det her foreslåede, hvor der naturligvis må være en bred repræsentation for arbejdsmarkedets parter, skulle have mulighed for overhovedet at nå resultater på et sådant område, før så vigtige områder som hovedaftale, forhandlingsregler og samarbejdsudvalgsaftale er klarert nogenlunde af.

Man kan faktisk fristes til i disse måneder at spørge: på hvilke områder kan hovedorganisationerne blive enige om de vigtige ting? Det er i sig selv en dybt beklagelig situation, ikke mindst, kan man sige, ved begyndelsen af det tiår, hvor vi alle taler om, at et bedre samarbejde på arbejdsmarkedet skal resultere i bedre samarbejdsforhold med en bedre trivsel på vore virksomheder til følge, demokrati på arbejdspladsen, eller hvad man vil kalde det — ja, det er egentlig en meget uheldig start på disse ting.

Det vigtigste for os i dag er, så vidt jeg kan se, at nå frem til et resultat på de områder, som jeg har nævnt, og som ligger åbne de to hovedorganisationer imellem.

Arbejdsministeren har jo også ved flere lejligheder fra denne talerstol antydnet, når vi har diskuteret forhold, som berørte arbejdsmarkedet, og hvor arbejdsmarkedets parter var repræsenteret i udvalg, at de ikke just var hurtigløbere; der kunne gå lang tid, inden man nåede resultater. Det må vel